

Ad. 4 1/2

STAATSPARTIJ VOOR VOLKSWELVAART.

Ondergeteekenden, van oordeel zijnde :

dat van het politieke partijwezen, in den vorm waarin het zich tot nu toe doet kennen, invloed op de vertegenwoordigende staatkundige lichamen uitgaat, welke niet in het geestelijk en stoffelijk belang van de natie kan worden geacht ;

dat partij-politiek in hooge mate aanleiding heeft gegeven tot eenzijdige bevoordeeling van enkele klassen in de samenleving ;

dat de tot nu toe gevolgde partijpolitiek mede aanleiding heeft gegeven tot eene algemeene politieke malaise, omdat ten aanzien van het regeeringsbeleid steeds wordt vastgehouden aan de tegenoverstelling van twee zijden, waarvan de rechterzijde steunt op een kunstmatig in het leven gehouden coalitie, welke bovendien voor de beoordeeling van verreweg de meeste staatkundige vragen geen maatstaf biedt, en een linkerzijde, uit verschillende, elkander soms vijandige brokstukken bestaande, die daardoor alle homogeniteit mist en tot regeeren volmaakt onmachtig is ;

dat aan dit euvel kan worden tegemoetgekomen door vorming van een onafhankelijk krachtig centrum, waardoor de regeering geen eenzijdig rechtsch of linksch karakter meer behoeft te dragen, en dientengevolge krachtiger kan worden zoowel in hare samenstelling als in haar beleid ;

dat op goede gronden mag worden aangenomen, dat thans algemeen in het volk het bewustzijn leeft, dat de hoogst zorgelijke toestand der geldmiddelen van Rijk, provinciën en gemeenten een gevolg is van het feit, dat de behandeling van tal van onderwerpen niet uitsluitend was van zakelijken en technischen aard en gericht op het **algemeen belang**, maar dat daarbij het drijven en tegen elkander opbieden der politieke partijen een grooten en slechten invloed heeft uitgeoefend ;

roepen alle kiezers, die het vorenstaande als juist erkennen op, zich aan te sluiten tot een

STAATSPARTIJ VOOR VOLKSWELVAART,

die zich ten doel stelt te bevorderen :

dat in de Tweede Kamer, de Provinciale Staten en de Gemeenteraden vrouwen en mannen zullen zitting krijgen, die zich vrij voelen van politieke leuzen, welke zooals de ervaring leert op den duur hare beteekenis verliezen en plaats maken voor het uitsluitend belang der partij als afzonderlijke organisatie, en daarom

1. willen handelen naar economische beginselen ;
2. willen bevorderen zuinigheid bij wetgeving en in het beheer van de geldmiddelen, zoowel in de toekomst als met betrekking tot bestaande regelingen ;
3. met alle kracht en overtuiging zich zullen verzetten tegen wetgeving, die zich richt op eenzijdige bevoordeeling van klasse of groep ;

4. de Regeering zullen steunen in al hare pogingen om het vorenstaande te verwezenlijken,
5. het algemeen belang onvoorwaardelijk stellen boven partij- of groepenbelangen en dus een algemeene welvaartspolitiek erkennen als de eenig juiste en rechtvaardige.

HET UITVOEREND COMITÉ,

A. F. L. FAUBEL, oud-Kolonel-Hoofdintendant Nederlandsch-Oost-Indië, 's Gravenhage,
Voorzitter.

Ir. J. C. RAMAER, oud-Inspecteur-Generaal Rijks Waterstaat, 's Gravenhage, Willem de
Zwijgerlaan 82, *Secretaris.*

J. FRIJDA LZ., Lid Gemeenteraad, Voorzitter Middenstandsunie, Utrecht, Nieuwe Gracht 27,
Penningmeester.

Mevrouw R. M. A. THIADENS, geb. PRINS, Utrecht.

W. DONKER, Rotterdam.

Mr. PH. S. DE LAAT DE KANTER, oud rechterlijk ambtenaar, lid der Provinciale Staten
van Zuid-Holland, 's Gravenhage.

J. H. RIPPE, Voorzitter Bezuinigingspartij, Delft.

Mr. J. P. SIEBURGH, Advocaat, Secretaris Middenstandsunie, Utrecht.

Mr. B. H. Vos, Lid van den Rijkswoningraad, 's Gravenhage.

Sluit U aan als lid.

Vormt overal afdeelingen of propagandagroepen.

In samenwerking ligt kracht.

Lidmaatschap minstens f 1.— 's jaars.

Schriftelijke aanmelding bij den secretaris,

Willem de Zwijgerlaan 82, 's Gravenhage.

PROGRAM VAN ACTIE.

.....

De tegenwoordige partijpolitiek is in strijd met het algemeen belang en dient derhalve krachtig te worden bestreden.

Daarvoor moet in de plaats treden: regeeren naar economische grondslagen, gericht op het algemeen belang. Daarom is noodig:

1. Verzet tegen wetgeving en beleid, welke zich richten op eenzijdige bevoordeeling van klasse of groep, welke ook.

Herziening van het stelsel van verkiezing, in dien zin, dat de vertegenwoordigende lichamen werkelijk een weerspiegeling geven van de staatkundige gezindheid van de natie, en dat de onduldbare invloed van partijleiding op de candidaatstelling en alles wat daarmee samenhangt, worde voorkomen.

2. Belastingwetgeving naar draagkracht en vermogen.

Een zoo krachtig mogelijk doorgevoerde bezuiniging door beperking van de uitgaven in zoodanige mate, dat niet alleen het evenwicht tusschen ontvangsten en uitgaven wordt hersteld, doch dat ook tot vermindering van den tegenwoordigen belastingdruk kan worden overgegaan.

Ten einde dit doel te bereiken, zal niet kunnen worden volstaan met nieuwe uitgaven tot de strikt noodzakelijke te beperken en de reeds toegestane gelden zoo zuinig en economisch mogelijk te beheeren, doch zullen ook vele bestaande wetten en regelingen moeten worden gewijzigd en ingetrokken.

3. Grondige herziening van de werkwijze en inrichting der overheidsdiensten om daardoor te geraken tot vermindering van het aantal ambtenaren, beambten en werklieden en tot juistere verhouding tusschen arbeidsprestatie en positie.

4. De Arbeidswet 1919 dient te worden vervangen door een wet, welke zoowel met de belangen der arbeiders als met die van landbouw, nijverheid en handel rekening houdt, opdat deze zich normaal kunnen ontwikkelen en in den concurrentiestrijd met het buitenland niet door deze wet worden belemmerd.

Tot zoolang gematigde en oordeelkundige toepassing der bestaande wet.

Verzet tegen elke poging tot socialisatie, bedrijfsradenstelsel, medezeggingschap en wettelijk verbindend maken van collectieve arbeidscontracten voor derden.

5. Verdere uitbreiding der wetgeving met betrekking tot sociale verzekering blijft voorloopig rusten; grondige herziening en vereenvoudiging van de bestaande verzekeringen. Afschaffing van de Raden van Arbeid. Openen der mogelijkheid om alle sociale verzekeringen onder eenvoudige voorwaarden bij particuliere lichamen, onder Staatstoezicht, tot stand te brengen.

6. Gestreefd dient te worden naar beperking van staatsbemoeiing, leidende tot krachtige ontplooiing van het particulier initiatief.

7. Terugkeer naar normale toestanden in de woningvoorziening en het woningbedrijf.

Bevordering van de particuliere bouwnijverheid. Zoo spoedig mogelijk beperking der bijdragen ingevolge de woningwet en der premien.

8. Bestrijding van overheidstoelagen in kosten van levensonderhoud. Geenerlei concurrentie van overheidswege.

9. Wijziging van de onderwijswetgeving om alle uitwassen te voorkomen en om den nieuwen schoolbouw aan strenge regelen te binden.

10. Voorloopig geen nieuwe subsidie's; beperking der reeds toegekende, zulke met inachtneming van den noodstand der kunst.

11. Bevordering van het algemeen streven naar ontwapening. Beperking van de uitgaven voor leger en vloot.

12. Vrijhandel in den ruimsten zin.

13. Gelijktelling van vrouw en man op publiekrechtelijk, privaatrechtelijk en economisch gebied.

NEDERLANDSCH INDIË.

14. Verzekeren langs ordelijken weg van den economischen en maatschappelijken vooruitgang der bevolking, zonder onderscheid of voorkeur van ras.

Belastingwetgeving, berustend op draagkracht naar vermogen en zonder belemmering van den groei van handels-, nijverheids- en cultuurondernemingen.

Gelijke rechtszekerheid voor alle bevolkingsgroepen.

15. Ten aanzien van Oost-Indië behoort de geleidelijke ontwikkeling tot zelfbestuur met behoud van den band met het moederland te worden bevorderd. Bestuursdecentralisatie.

